

Is er tegenwoordig nog sprake van engagement in theater, dans en literatuur? Staan deze artistieke disciplines nog in een kritische verhouding tot de werkelijkheid? Het gebruik van meerdere media en de cross-over van artistieke disciplines appelleren weliswaar aan een betrokkenheid, maar een term als 'interactiviteit' is daarvoor niet toereikend. Onder de noemer 'intermedialiteit' wordt interactiviteit verbonden met het lichaam en zijn zintuigen. Cultiveert in onze beeldcultuur deze artistieke aandacht voor het lichaam een politieke gevoeligheid? In een viertal debatten wordt door choreografen, regisseurs, dramaturgen, schrijvers, filosofen, kunstcritici en -theoretici niet alleen een reflectiviteit en sensibiliteit geëxploreerd die eigen is aan dans, theater en literatuur. Er wordt tevens gevraagd naar de politieke rol van deze mediums-specifieke werkingen in een door multiculturaliteit en globalisering gefragmenteerde samenleving. Bieden hedendaagse kunstpraktijken zicht op een samenleven waarvoor de tegenstelling tussen identiteit en verschil niet meer maatgevend is?